

[Niels Helveg Petersen.]

tale spørgsmål af betydning for vores økonomi og endelig en udbygning af de økonomiske prognoser på mellemlangt sigt.

Vi har jo fået PP I og PP II som var langtidsprogner eller -beskrivelser, men der er et stort hul i vores økonomiske vurderinger, når det drejer sig om de 3-5 årige perspektiver. Vi har det ikke, andre lande har det eller udbygger det meget kraftigt. Vi er på dette punkt afgørende bagefter. Det kunne selvfølgelig foregå inden for regeringens område, det kunne jo foregå i det økonomiske sekretariat, men det gør det for det første ikke, og for det andet er det også at foretrække, at dette kommer til at foregå i en uafhængig institution.

En udbygning af dette er en forudsætning eller i hvert fald meget vigtig, hvis folketingskal skal have mulighed for at sætte ind med de langsigtede foranstaltninger. Hvordan er det muligt, selv med god vilje, for folketingskal at handle ud fra mere langsigtede perspektiver, når vi mangler det mest nødtørftige redskab? Det er oplagt, at man ved at sætte stærkere ind på dette punkt kan få klarere viden om fremtiden. Det er ikke spådomme, der er brug for, men et løbende, systematisk arbejde med at bearbejde foreliggende oplysninger så godt, som det nu er muligt, for at få det bedste grundlag for den økonomiske politik.

Vi står så over for at skulle samles til august, og vi må i dag spørge os selv: hvad skal der ske til august? Og især: hvad skal der ikke ske? Hvad er ønskeligt, og hvad er ikke ønskeligt?

Hvis jeg må opholde mig ved det sidste først, så er det for det første ikke ønskeligt at indføre importbegrænsninger som udtrykt af hr. Thomas Nielsen. Vi er i den situation, at vi skal øge vores eksport. Det vil alene ud fra danske interesser være farligt at gå ind på tanken om importbegrænsninger, fordi det selvsagt betyder, at andre lande, som gerne skulle købe danske varer, kunne fristes til at gøre som vi, at lægge importbegrænsninger på.

Det er for det andet aldeles uønsket, fordi det er vigtigt, at Europa gør, hvad der er muligt, for at handelsprotektionismen ikke kommer til at brede sig. Hvis den breder sig inden for EFs område, vil det skade mulighederne for, at den vestlige økonomi som helhed kan komme ud af tilbageslaget. Hidtil er det lykkedes at holde den vestlige økonomi fri for han-

delsprotektionisme. Hvis et land som Danmark, så afhængigt af eksport og udenrigshandel som vi er, begynder på importbegrænsninger, så vil vi afgørende svække vores internationale position og troværdighed.

For det tredje er det uønskeligt med udtalelser som Thomas Niensens, fordi det uundgåeligt sætter hamstringer i gang, altså har den stik modsatte virkning af det, det gerne skulle have. Bilindkøbene vil med den slags rygter selvfølgelig med det samme gå i vejret. Importørerne vil søge at sikre sig med det samme, så de har lagre, hvis der skulle komme importbegrænsninger. Det er ud fra det synspunkt lykkes hr. Thomas Nielsen, tror jeg, at yde et bidrag til det stik modsatte af det, han gerne ville opnå.

Endelig er det uønskeligt af en helt fjerde grund, fordi det, der er behov for i vores politik med hensyn til bilerne, langt snarere er at foretage successive nedsættelser af registreringsafgiften på de benzinøkonomiske biler, så man kan udsætte import af biler, og således at man kan sikre en mere benzinøkonomisk sammensætning af den samlede bilpark.

En anden ting, som er aldeles uønskelig i sommerens løb, er devalueringsskussionen. Det er en meget dårlig idé at gennemføre en devaluering, for hvad betyder en devaluering? Det betyder en nedskæring af levefoden, men vel at mærke en nedskæring af reallønnen foretaget på en sådan måde, at det virker så uretfærdigt, som det næsten kan. Det hjælper dem, der har gæld, dem, der har fast ejendom, mens det især skader en lang række dårligt stillede, som er tvunget til at leve af deres lønindkomster. Modstanden imod devalueringen er ikke, som det hævdes fra nogles side, en slags religiøs modvilje, men er begrundet i en helt konkret vurdering af devalueringens virkninger. Det vil svække tilliden til dansk økonomi yderligere i udlandet, hvis vi går ind i det. Den ene devaluering vil blot trække den anden efter sig.

Det er heller ikke ønskeligt, hvis vi skulle forsøge at, hvad man kan sige, »momse« os igennem vanskelighederne. Det vil være meget vanskeligt at opnå rigtige økonomiske resultater ad den vej. Det rammer aktiviteten og beskæftigelsen og sætter lønpresset i gang. Man må nok sige, at hvis Danmark kunne klare sig ved at stramme sig igennem og »momse« sig igennem, så havde vi i dag ingen problemer, for vi har såmænd forsøgt det så ofte. Det er ikke den ønskelige udvej.